

Profesor Kolarič se je vmešal popolnoma po nepotrebnem v našo polemiko s „Stražo.“ Profesor Kolarič je pričel takoj psovati, kakor znajo ravno le dopisniki klerikalnih listov psovati. Profesor Kolarič se je pri tem tako nerodno vedel, da je moral vsakdo videti, da je „Stražinega“ dopisnika smatrati. To je konstatirali tudi drugi slovenski listi, ki nam niso prijazni. In profesor Kolarič se prav pošteno moti, ako se zanaša na našo dobrosrčnost in lahkovernost. Toliko za danes. O celi zadevi bomo pa bržkone še govorili.

Denuncijantstvo nam očita predrzni listič političnih popov, ki izhaja pod imenom „Straža“ in namotuje slovenske javnosti v Mariboru. Torej smo denuncijanti, — zakaj? Ker smo pokorili malo brezobzirno enega teh političnih duhovnikov v Ptuj. Ja prijatelji pri „Straži“, ali imate sploh le pojem, kaj je denuncijant? Ako ni hoteli denuncirati, imeli bi prav veliko gladi, zlasti v Ptuj in zlasti pri mestni ptujski duhovščini. Ali vse to gradivo imamo lepo stranjeno za čase potrebe. Dottičnega ptujkega gospoda pa nismo denuncirali, temveč ožigalsi smo javno tiste nepravilnosti, tisto prvaško nezameno hujskarijo, ki se istotako javno dogaja. To bomo pa i zanaprej storili, pa če se govorijo gospodje v strahu za masne službe med Nemci tudi na glavo postavijo. Duhovnik naj stori svojo dolžnost in naj pusti politiko pri miru; potem ga bomo tudi mi pri miru pustili. Kadar pa bode duhovnik, ki ima še vsa leta od nemškega kruha polna, hujskal in zamerjal svoje nemške dobrotnike, takrat mu bomo vedno na prste stopili. Capito? V ostalem pa naj gospodje okoli „Straže“ le pregledajo predale svojega in drugih slovensko-klerikalnih listov. Nikjer ni toliko psovk, laži, obrekovanja, toliko zavijanja in toliko podlih denuncij, kakor ravno v klerikalnem časopisju, katerega pišejo vendar pridigarji krščanske ljubezni. Imetajte, Liguorijanci, pred svojim pragom!

Ptujske mestne stražnike napadajo prvaški prav radi. Sicer je stara pesem, da so največji lumpi tudi največji sovražniki policije, medtem ko jo dostojni ljudje spoštujejo in ji ne delajo težav v težki njeni službi. Zadnja „Straža“ je n. p. zaletava v g. stražmojstra Zentricha, ki da se zadnjič enkrat ponoči ni izognil „večji družbi dam.“ Svar je bila pa, kakor smo poročevali, sledeča: Znani šribarček farške pošte v Ptuj Drago Klenovšek je šel z dr. Fermejevim šribarjem Kristofom in z nekate-

rimi drugimi fantiči ter deklinami od ene tistih zlogasnih veselice v „narodnem domu.“ Fantek Drago je hotel deklinam pokazati svojo korajžo in se je postavil nalašč pred mimo idočega g. stražmojstra, češ da se mu mora ta izogniti. To se seveda ni zgodilo, kajti stražniki niso zato tukaj, da bi se z njimi vsak za ušesmi mokri pobič žogal. Treba bode temu fantku enkrat nšesa naviti, da se bode znal dostojno obnašati, pa čeprav je v družbi tistih „dam“, ki hodijo na farške „teatre.“ Pa — pika!

Znani Versi v sv. Urbanu je bil torej pred mariborsko sodnijo oproščen. Kakor znano, je svoj čas izvršil ptujski okrajni zastop revizije občinskega gospodarstva v sv. Urbanu. Takrat se je opazilo, da Versi ne zna razločevati svojega od tujega in da je manjkalo 400 kron občinskega denarja. Naročilo se je temu čudnemu poštenjaku, da naj denar povrne. Ali mož je mislil, da je s tem vse končano in je tako naprej „gospodaril“, kakor popreje. Pri ponovni reviziji se je namreč pokazalo, da manjka že 800 kron denarja. Zdaj se je proti Versiču tožbo vložilo. Mož je pa medtem vendar prizadelo škodo poravnal in, ker je precej bogat, se je smatralo to le za nemarnost, kar bi se smatralo pri revežu za tatvino. Na tej podlagi je bil Versi oproščen. Seveda s tem ni dokazano, da je ta klerikalna korifeja bogov kako poštena. Versi je človek, ki „meša tuji denar s svojim“, ki torej ne spada v nobeno javno službo. Klerikalna stranka pa je na tega svojega agitatorja lahko ponosna.

Hrastniški narodnjaki so se že od nekdaj odlikovali kot grdi pretepači in suroveži. Ni čuda, saj so bili njih voditelji zloglasni „Roševi pobje“, katerih vedenje je bilo vedno primerno žganjarjem. Zadnjič enkrat šel je v Hrastniku delavec kemične fabrike Franc Komlanz proti kolodvoru. Imel je pripet znak nemškega „Schulvereina.“ Komlanz je srečal v isti fabriki nastavljenega sodelavca Ernesta Pevca, kateri je zagrižen prvaški hujškač in rogovilež. Ko je Pevc nemški znak zagledal, mu je zdivjala narodnjakarska kri; šel je in odtrgal Komlanzu znak. To se ta seveda ni pustil dopasti in vrigel je Pevca vsled tega v stran. Pevc pa je pograbil nož in ga zasadel Komlanzu dvakrat v vrat ter ga s tem težko ranil. To so posledice Roševske vzgoje v Hrastniku. Nemški kruh jedó ti narodnjaški pretepači prav radi, a drugače širijo svojo „slovensko kulturo“ z nožem in polenom. Sramota za vse tiste, ki se danes še narodnjakom v Hrastniku prištevajo!

Napredna zmaga. Poroča se nam iz Zgornje Pultskave, da so se tam pretekli teden občinske volitve vršile, pri katerih so naši napredni somišljeniki na celi črti zmagali. Prvaški nasprotniki so se sicer grozovito prizadevali, da bi napredni občinski zastop razbili; ali vse zaman! Zmagali smo z 3/4 večino! O teh zanimivih volitvah bomo prinesli še daljše poročilo. Že danes pa čestitamo vrlim naprednim volilcem prav iz srca za krasno zmago!

Tepež. V Spodnji Pohanki se je steplo 8 fantov. Zbijali so s poleni, sekirami, vilami in nožmi drug po drugem. Vsi so ranjeni. Smrti nevarno ranjen pa je obležal le Maks Kožar.

Mrtvega najdlj so pri Dobrni posestnika Martina Verhovnik iz sv. Judoka. Popival je prejšnji dan in našel potem na travniku smrt.

Vol poginil je posestniku Kovaču iz sv. Judoka, ko ga je ravno k mesarju gnal.

Dva učenca utočila. V Mariboru sta se kopala učenca Jožef Vogrinec in Jožef Augustin pri železniškem mostu v Dravi. Voda ju je prijel in odnesla, tako da sta oba nesrečna dečka utočila. Mrliča še niso našli. Oblast je že davno prepovedala kopanje v odprti Dravi.

Smrt vojaka. Pri ogledu žrebecv v celjski okolici udaril je neki žrebec vojaka J. Ambrosi tako nesrečno po glavi, da se je vojak nezavesten na tla zgrudil in je potem v bolnišnici umrl.

Brezsrčni sin. Jako bogati posestnik Anton Čehovin v okolici Laškega trga je pustil iz skuposti lastnega očeta grozno trpeti. Orožnik je našel starčka v mrčesu in umazanosti, suhega do kosti, na segnitom „štrozaku“ ležati. Čehovin se bode imel pred sodnijo zagovarjati.

Brata s kamenjem pretepel in težko ranil je v Prekopu pri Vranskem posestnikov sin Janez Turnšek, ki je moral zaradi svoje surovosti od hiše in se zaradi tega na vse sorodnike hudo jezi.

V pijanosti padel je posdstnik Miha Mak v Šaleku pri Šostanju v cestni jarek. Ni mogel več vstati in je vsled tega v jarku utonil.

Zaprl so Blaža Vertnik iz Čermožiš, ker je vsled družinskih sporov grozil s požigom in umorom in baje tudi že požig poskusil.

Ogenj. Na Bregu pri Ptuj je pričelo v svinjaku posestnika Urha goreti. K sreči so ljudje ogenj takoj zadušili, tako da gasilci, ki so pod vodstvom zugsführerja Reisinger takoj na lice mesta došli, niso imeli ničesar več opraviti.

Poizkušeni umor. Zakonska Lešnik v sv. Miklavžu pri Mariboru živita vsled močeve pijanosti že dalje časa v nemiru. Vsled tega je moral žena od moža pobegniti. Oče žene Logarič je otroka v Pobrežu kmetskemu posestniku dal. Lešnik se je prišel potem k Logariču prepriati. Naposled je potegnil revolver in je 5 krat ustrelil, brez da bi Logariča zadel. Ta pa je v silobranu in smrtni nevarnosti iz puške ustrelil in je Lešnika lahko ranil. Žalostne družinske razmere!

Zadužil se je na koščeku mesa pri večerji posestnik Anton Vodovnik v Ločah pri Vranskem.

Ponesrečil je v rudniku pri Velenju rudar Juri Germ. Težko ranjenega so v bolnišnico odpeljali.

Kolo ukradel je neki tat trgovcu Gottlich v Mariboru. Trгоvec je tata zasledoval in ga na Teznu vjel, ko je ravno hotel 200 K vredno kolo za 80 K prodati. Tat je še pobegnil, a kolesa ni mogel več seboj vzeti.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvelčkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamenka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvelček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor solnce.

Ein interessantes Bild: Alpinis und Kaiserjäger an der österreichisch-italienischen Grenze.

ke („Alpini“), to 'pot seveda v dobrem sporazumu in v bratovski slogi. Ta sporazum se zna seveda vsak trenutek spremeniti v najhujše sovraštvo. Treba je le še

par političnih spletk in močje, ki jih vidimo na naši sliki prijazno stati, bodejo drug na drugega streljali!

Od naše meje.

Danes prinašamo zanimivo sliko od avstrijsko-italijanske meje. Kakor znano, razmerje med obmejnim vojaki obeh držav ni posebno dobro. Staro sovraštvo med Avstrijci in Italijani živi vedno naprej in zadnji politični dogodki so v tem oziru razmerje še poslabšali. Naša slika kaže vsled tega redki slučaj. Okoli obmejnega kamena vidimo na eni strani avstrijske vojake

(„Kaiserjäger“), na drugi pa italijane, ki jih vidimo na naši sliki prijazno stati, bodejo drug na drugega streljali!